Lietas Nr. 107002515
Lietas arhīva Nr. 106AA-0046-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2015.gada 23.aprīlī

Zemgales apgabaltiesa
tiesnesis referents V.Donāns
tiesneši E.Lenšs un V.Sprudzāns

sakarā ar /pers. D/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Izskatot lietu rakstveida procesā, apelācijas instances tiesa

n o s k a i d r o j a

2015.gada 25.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors E.Kauliņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC132554 par to, ka 2015.gada 25.janvārī, plkst. 19.13 Pļaviņu novadā, Vietalvas pagastā pa ceļu, kas ved no Vietalvas baznīcas uz Vietalvas kapiem, 1. kilometrā virzienā no Vietalvas baznīcas uz Vietalvas kapiem /pers. D/ vadīja transportlīdzekli AUDI 80 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija 2,5024 promiles konstatēta izelpas gaisā ar alkometru Alco Quant 6020 Nr. A107518 un atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2. punkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15} panta ceturtajā daļā *(lietas 2.lapa).*

Ar Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā, izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 (divpadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1300 *(viens tūkstotis trīs simti) euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 *(četriem)* gadiem *(lietas 17.-20.lapa).*

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumu pilnībā un izbeigt pret viņu administratīvo lietu.

Tiesa spriedumu pamatojusi uz 2015.gada 25.janvāra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB309430, administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 132554, inspektora E.Kauliņa ziņojumu, /pers. F/ paskaidrojumu, administratīvās aizturēšanas protokolu.

Uzskata, ka, izskatot administratīvo lietu, tiesa nepamatoti izdarīja secinājumu, ka LAPK 248.pantā noteiktajā kārtībā viņš ir bijis informēts par lietas izskatīšanu 2015.gada 28.janvārī.

Viņš apstrīd administratīvā pārkāpumu protokolu PC 132554, jo šo protokolu viņš nav parakstījis, un protokols satur pretrunīgu informāciju par mēraparāta konstatēto alkohola promiļu atbilstību alkohola koncentrācijai asinīs. Protokols kā dokuments, kam jāsatur ziņas par administratīvo pārkāpumu, ir pretrunīgs un tādēļ nevar būt pamats viņa administratīvai sodīšanai. Protokolā arī norādīts, ka administratīvam pārkāpumam nav liecinieku, bet no /pers. F/, kura atradās ar viņu kopā automašīnā, tika ņemts paskaidrojums.

Veselības stāvokļa dēļ no aizturēšanas vietas 2015.gada 25.janvāra vakarā plkst. 20:50 viņu ar ātrās palīdzības mašīnu aizveda uz Valsts SIA "Daugavpils psihoneiroloģisko slimnīcu", kur atradies no 2015.gada 26.janvāra līdz 30.janvārim. Slimnīcā viņam tika paņemtas asinis analīzes veikšanai. Saņemot izrakstu no medicīniskās kartes, ieraudzīja, ka viņa asinīs nav konstatēts alkohols. Pie šādiem apstākļiem sāka šaubīties par administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par viņam noteikto alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā, kura atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Par administratīvā pārkāpuma protokola izskatīšanu Aizkraukles rajona tiesā viņš nav zinājis, jo par tiesu viņam netika paziņots. 2015.gada 28.janvārī atradies Daugavpils psihoneiroloģiskajā slimnīcā, ko apstiprina sūdzībai pievienotais slimnīcas izraksts *(lietas 31.lapa).*

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos motīvus, pārsūdzētā sprieduma motivāciju, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Aizkraukles rajona tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi kvalificējusi /pers. D/ darbības atbilstoši LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm un pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, lēmumā

ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, pie atbildības saucamās personas vainu un piemērojamo sodu ir pareizs.

Zemgales apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas Aizkraukles rajona tiesas spriedumā ietvertajam apstākļu novērtējumam un uzskata, ka šajā nolēmumā turpmāk nav nepieciešams atkārtot visus pirmās instances tiesas spriedumā minētos argumentus un atzinumus.

Pretstatā apelācijas sūdzībā norādītajam, administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. D/ ir parakstījis, apliecinot to, ka ar protokola saturu ir iepazinies, ka viņam ir izskaidroti LAPK 260.pantā noteiktie pienākumi un tiesības, kā arī par to, ka viņam uz lietas izskatīšanu jāierodas Aizkraukles rajona tiesā, Spīdolas ielā 4 2015.gada 28.janvārī. Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors E.Kauliņš, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC132554, ir ievērojis LAPK 248.panta prasības, tajā skaitā, prasību par informācijas par lietas izskatīšanas vietu un laiku norādīšanu šajā protokolā, ja zināms lietas izskatīšanas vieta un laiks, kā rezultātā personai nav jāsūta atsevišķi paziņojums vai pavēste. Turklāt, /pers. D/ saņēma šī protokola eksemplāru, tādējādi nepamatots /pers. D/ apgalvojums, ka viņam par lietas izskatīšanas vietu un laiku nebija zināms.

Apelācijas instances tiesa nesaskata pamatu apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto ziņu par faktiem ticamību, attiecināmību un pieļaujamību. /pers. D/ apelācijas sūdzībā nav norādījis, konkrēti kādu pretrunīgu informāciju par mēraparāta konstatēto alkohola promiļu atbilstību alkohola koncentrācijai asinīs viņš saskata protokolā. Fakts, ka protokolā nav norādīta lieciniece /pers. F/, neietekmē citu ziņu, it īpaši ziņu par to, kurš vadījis transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, ticamību.

/pers. D/ ar saviem parakstiem alkometra izdrukā un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā *(lietas 5., 6.lapa)* apliecināja, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Gadījumā, ja /pers. D/ nepiekristu pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, /pers. D/ saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 4.punkta prasībām divu stundu laikā tiktu nogādāts ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Konstatējot /pers. D/ alkohola ietekmi, apelācijas instances tiesa nesaskata Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" prasību neievērošanu.

Saskaņā ar tiesas priekšsēdētāja palīdzes /pers.S/ 2015.gada 16.februāra aktu par dokumenta iztrūkumu konstatēts, ka, saņemot /pers. D/ apelācijas sūdzību tiesā, pielikumā, kā tas norādīts sūdzībā, nebija pievienota Daugavpils psihoneiroloģiskās slimnīcas izraksta no stacionārā pacienta medicīniskās kartes kopija *(lietas 32.lapa)*.

Neskatoties uz to, ievērojot /pers. D/ konstatēto ievērojamo alkohola ietekmi – minimālā alkohola koncentrācija 2,5024 promiles, nesaskatot normatīvajos aktos noteikto pārbaudes veikšanas prasību pārkāpumus, apelācijas instances tiesas ieskatā ir nepamatots /pers. D/ apgalvojums, ka Daugavpils psihoneiroloģiskajā slimnīcā viņam netika konstatēta alkohola ietekme, kā arī nepamatotas /pers. D/ šaubas par viņam ar alkometru konstatēto alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā. Turklāt, pretrunīgi vērtējama /pers. D/ norādītā informācija apelācijas sūdzībā par atrašanos slimnīcā no 2015.gada 26.februāra, taču pārkāpums fiksēts 2015.gada 25.janvārī.

Aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir ticami, attiecināmi uz konkrēto lietu, un pieļaujami, kas pierāda /pers. D/ vainīgumu viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, /pers. D/ darbības pareizi kvalificētas pēc LAPK 149.[15] panta ceturtās daļas. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietā ir pietiekoši pierādījumi, lai izslēgtu saprātīgas šaubas par /pers. D/ vainīgumu viņam inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā.

Apelācijas instances tiesa atzīst arī to, ka Aizkraukles rajona tiesa /pers. D/ ir piemērojusi sodu saskaņā ar LAPK 32.pantā noteiktajiem sodu uzlikšanas vispārīgajiem noteikumiem.

Līdz ar to Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[22] pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumu, bet /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Aizkrauklē 23.04.2015.

Tiesnesis referents V.Donāns

Tiesneši E.Lenšs

V.Sprudzāns